

աւելի սրտատոչոր տեսարանը ինձ ներկայաւ որ Մատուռն ևս աղբանոցի վայր դարձած էր:

Հարիւրաւոր տապանաքարերն ու խաչքարերն այս օր ի գործածութեան են՝ քրդերու գումերու սալայատակի համար: Աերջերս քանի ծերունիներ իւրեանց տապանաքարերն բերել տուած են ի Թ. զալէ իւրեանց նոր գերեզմանաց վերայ հաստատած:

Ամեն կերպով յայտնի է որ զիւրս հայկական շինութեան հետքեր ունէր, սակայն քրդական աւելիչ ձեռներ օր յօրի հետքերն բառնալով՝ լաւ լաւ տներն և հիւրանոցներն իւրեանց հիւղեակներու ձեւի փոխարկած են. զիւղի մէջ կը տեսնուին սրբատաշ քարեր, սակայն խառնիվինդոր միայն իրար վերայ զրուելով որմ՝ ձևացուցած են, խոր հողին մէջ, խոնաւ, նեղ ու մութ որջեր շինած են: Ոմանց տանց դռներն ու տան բաժանումներն ուռենիներէ հիւսուած ծածկներով են կազմուած: Շատ տեղեր, տան կէսին վերայ անասունք՝ միւս կէսին մէջ մարդիկ կը պատսպարուին:

Ս Ա Հ Ր Ա Տ

Հասան խանի պատերազմին պարսիկներն Ռաւոյ զիւղից բազմաթիւ հայ օրիօրդներ գերի տարին ի Պարսկաստան: Պարսից բանակին, նոյն ժամանակի հրամանատարութիւնը վարողներէն մէկն էր Նազի խան: սա ևս նոյն զիւղից Պետէի Սրգէի աղջիկն, որ շատ զեղեցիկ էր, տարաւ յանձնեց ներկայ շահի հօր, որ իւր կանանց կարգն դասեց: Այս կինը 1874 թուին հաճ զնալու համար զաշտէս անցաւ ու հարց ու փորձ արաւ թէ Պետէի Սրգէի ցեղէն ո՞վ կայ ի Ռաւոյ զիւղն,